

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

عشر وصايا وتوجيهات
في الشدائد والملمات

**Zece îndrumări pentru vremuri
de încercare**

‘Abd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

‘Abd al-Razzâq ibn ‘Abd al-Muḥsin al-Badr

Zece îndrumări pentru vremuri de încercare

عشر وصايا وتوجيهات في الشدائد
والملمات

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: عشر وصايا وتوجيهات في الشدائد والملمات

Ediția I

Ediție în limba română publicată de Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Text arab coranic: Tanzil Project, Uthmani v1.1. © 2007–2026 Tanzil Project. Licență:
Creative Commons Attribution 3.0 (CC BY 3.0). <https://tanzil.net>. Reproducere fără
modificarea textului.

Cuprins

Introducere	1
1 A avea o bună părere despre Allah	3
2 A căuta adăpost la Allah și a te ține strâns de El	8
3 Certitudinea promisiunii lui Allah de a-i ajuta pe credincioși și de a-i lipsi de ajutor pe necredincioși	11
4 Totul se petrece prin hotărârea și înțelepciunea lui Allah	14
5 Niciun suflet nu moare înainte de împlinirea termenului său .	19
6 A încredința chestiunea învățaților temeinici	21
7 A sprijini conducătorii și a te ruga pentru ei	23
8 A te feri de zvonuri	26
9 Efortul tuturor pentru păstrarea siguranței țării	30
10 A cere ajutor prin rugă	34
Indice	40

Introducere

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor. Mărturisesc că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Singurul, Care nu are niciun asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace, lui, familiei sale și tuturor companionilor săi.

Acestea fiind spuse, atunci când nenorocirile grele și încercările întunecate se abat asupra oamenilor, ele le dezvăluie adevărata fire și scot la iveală ceea ce ascund în ei. Îi deosebesc pe cei buni de cei răi și pe cei virtuoși de cei nelegiuți. Aceasta ține de înțelepciunea cu care Allah Își pune la încercare făpturile.

﴿لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ﴾

Pentru ca Allah să-l deosebească pe cel rău de cel bun, să-i pună pe cei răi unii peste alții, să-i adune pe toți grămadă și să-i așeze în Gheena. Aceștia sunt cei care pierd.

Coran, 8:37

Credința corectă și convingerea sănătoasă au un efect puternic și un rol însemnat în depășirea greutăților și a nenorocirilor, a suferințelor și a încercărilor, a crizelor și a tulburărilor. Cel care are credință corectă și convingere sănătoasă a învățat din religia sa lucruri importante și lecții mărețe care îl ajută să rămână statornic în împrejurările grele.

Urmează câteva îndemnuri și îndrumări importante în această privință. Îl rog pe Allah să le facă o sursă de bine și de folos pentru noi toți.

1 A avea o bună părere despre Allah

A avea o bună părere despre Allah este o convingere pe care credinciosul trebuie să o păstreze vie în orice clipă. Ea devine cu atât mai necesară în fața evenimentelor mari și a nenorocirilor grave.

Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, relatează că Profetul ﷺ a spus: „Allah, Atotputernicul și Mărețul, a spus: «Eu sunt așa cum crede robul Meu despre Mine. Dacă se așteaptă la bine de la Mine, îl va avea; iar dacă se așteaptă la rău, îl va avea.»”¹

Buna părere despre Allah îl însoțește pe musulman în toate treburile, împrejurările și preocupările sale, până în ultima clipă a vieții. Tot binele se află în Mâna lui Allah și la El se întoarce cârmuirea tuturor lucrurilor. Tot binele acestei vieți și al Vieții de Apoi pe care robul îl speră și îl așteaptă este supus hotărârii și cârmuirii lui Allah.

Jābir ibn ‘Abd Allāh al-Anṣārī, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus: „L-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând, cu trei zile înainte de moartea sa: «Niciunul dintre voi să nu moară decât având o bună părere despre Allah, Atotputernicul și Mărețul.»”²

1 Relatat de al-Bukhārī în Șaḥīḥ (7405), Muslim în Șaḥīḥ (2675) și Aḥmad în Musnad (9076); formularea îi aparține acestuia din urmă.

2 Relatat de Muslim în Șaḥīḥ (2877).

Cei care cred în Allah sunt cei care au o bună părere despre El, mai ales atunci când se petrec evenimente grave. Ei se deosebesc de oamenii politeismului și ai ipocriziei, despre care Allah a spus:

﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

Și să-i pedepsească pe ipocriți și pe ipocrite, pe politeiști și pe politeiste, care au o părere rea despre Allah. Asupra lor se va întoarce nenorocirea. Allah S-a mâniat pe ei, i-a blestemat și le-a pregătit Gheena. Ce rea destinație!

Coran, 48:6

Allah a lăudat starea companionilor Profetului ﷺ și buna lor părere despre Stăpânul lor în ziua de la Uḥud, când s-au întâlnit rândurile credincioșilor cu cele ale necredinței și ale asocierii de parteneri lui Allah. El a spus:

﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنِ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَاكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا أَصَابَكُمْ ۚ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

Când urcați fără să vă întoarceți spre nimeni, în vreme ce Trimisul vă chema din urma voastră, El v-a răsplătit cu întristare peste întristare, ca să nu vă mâhniți pentru ceea ce v-a scăpat și nici pentru ceea ce v-a lovit. Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți.

Coran, 3:153

﴿ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ نَّاعِسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةٌ
مِّنْكُمْ ۚ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾

Apoi, după întristare, a coborât asupra voastră siguranță: o ațipire care a cuprins o parte dintre voi. O altă parte nu se îngrijea decât de ea însăși și gândea despre Allah, fără dreptate, gândurile neștiinței.

Fragment coranic — Coran, 3:154

Abū Ṭalḥah, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „Ațipirea ne-a cuprins pe când eram așezați în rânduri, în ziua de la Uḥud. Am fost printre cei pe care i-a cuprins ațipirea în acea zi: sabia îmi

cădea din mână și o ridicam; cădea iar și o ridicam.” El a mai spus: „Cealaltă parte erau ipocriții, care nu aveau altă grijă decât propriile persoane. Erau cei mai lași, mai înspăimântați și mai lipsiți de sprijin pentru adevăr: «Gândeau despre Allah, fără dreptate, gândurile neștiinței.» Credința pe care o pretindeau era mincinoasă; erau oameni ai îndoielii și ai bănuielilor față de Allah.”³

Ibn Kathīr, Allah să aibă milă de el, a comentat cuvintele lui Abū Ṭalḥah: „Lucrurile sunt așa cum a spus. Allah, Atotputernicul și Mărețul, spune:

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نَعَسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ﴾

Apoi, după întristare, a coborât asupra voastră siguranță: o ațipire care a cuprins o parte dintre voi.

Fragment coranic — Coran, 3:154

Adică pe oamenii credinței, ai certitudinii, ai statorniciei și ai încrederii sincere în Allah. Ei erau încredințați că Allah Își va ajuta Trimisul și îi va împlini ceea ce nădăjduia. De aceea a spus:

﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾

O altă parte nu se îngrijea decât de ea însăși.

Fragment coranic — Coran, 3:154

Adică ațipirea nu îi cuprindea, din pricina neliniștii, a disperării și a fricii lor.

﴿يُظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾

Gândeau despre Allah, fără dreptate, gândurile neștiinței.

Fragment coranic — Coran, 3:154

3 Relatat de al-Bayhaqî în Dalâ'il al-nubuwwah (3/274).

[...] Ei au crezut că, atunci când politeiștii au biruit pentru un timp, aceasta era încheierea luptei și că Islamul și adepții săi pieriseră. Așa se întâmplă cu oamenii îndoielii și ai bănuielilor: când are loc un eveniment înfricoșător, le vin asemenea gânduri urâte.”⁴

Astfel, în pofida mâhnirii și a strâmtorării mari care se abătuseră asupra lor, credincioșii aveau o bună părere despre Allah și încredere în El: că îi va ajuta pe aliații Săi credincioși, va da putere religiei Sale și îi va face să biruiască asupra vrăjmașilor lor.

﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾

Ei s-au întors cu un har și cu o binefacere de la Allah, fără să-i atingă vreun rău. Au urmat mulțumirea lui Allah, iar Allah este Dătătorul unui har mareț.

Coran, 3:174

Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Cu cât robul are o părere mai bună despre Allah, o nădejde mai bună în El și o încredere mai sinceră în El, cu atât Allah nu-i va înșela nicidecum așteptarea. El, Preaslăvitul, nu înșală nădejdea celui care nădăduiește și nu lasă să se piardă fapta celui care lucrează.”⁵

4 Ibn Kathîr, Tafsîr al-Qur’ân al-‘azîm (2/145).

5 Ibn al-Qayyim, Madârij al-sâlikîn (2/117).

A căuta adăpost la Allah și a te ține strâns de El

În vremurile de neliniște și de evenimente grele, musulmanul trebuie să caute adăpost la Allah Preaînaltul, să se țină strâns de El, să-I dedice sincer religia și să se îndrepte către El, păstrând ascultarea față de El și îndepărtându-se de ceea ce El a oprit. Acestea se numără printre cele mai importante mijloace prin care se dobândesc liniștea, siguranța și pacea sufletească. Allah a spus:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَن كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

Allah le-a promis aceloră dintre voi care cred și săvârșesc fapte bune că îi va face urmași pe pământ, așa cum i-a făcut urmași pe cei de dinaintea lor, că le va întări religia pe care a ales-o pentru ei și că, după teama lor, le va schimba starea în siguranță. Ei Mă vor adora și nu-Mi vor asocia nimic. Iar cei care vor fi necredincioși după aceasta, aceia sunt cei nelegiuți.

Coran, 24:55

Prin credința în Allah și prin ținerea strânsă de El, frica este înlocuită cu siguranță, spaima cu liniște, iar neliniștea cu calm și pace.

Îndrumarea Profetului ﷺ era ca, atunci când o chestiune îl apăsă, să se grăbească la rugăciune.⁶

El ﷺ căuta adăpost la Allah, se îndrepta către El și Îl chema în rugă. Anas ibn Mâlik, Allah să fie mulțumit de el, a relatat: „Când o chestiune îl mâhnea pe Profet ﷺ, spunea: «O, Tu, Cel Veșnic Viu, Cel Care susții totul! Prin îndurarea Ta Îți cer ajutorul!»”⁷

Iar în strâmtorare spunea: „Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Cel Măreț, Cel Blând. Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Stăpânul Tronului măreț. Nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Stăpânul cerurilor, Stăpânul pământului și Stăpânul Tronului nobil.”⁸

Aceasta arată că, atunci când inima se umple de credința în unicitatea lui Allah, de sinceritate și de îndreptare către El, când caută adăpost la El și este preocupată de acest lucru măreț — cel mai însemnat și mai nobil dintre toate —, strâmtorările, greutățile și mâhnirile se îndepărtează de ea.

Umm Salamah, Allah să fie mulțumit de ea, soția Profetului ﷺ, a relatat: „Trimisul lui Allah ﷺ s-a trezit într-o noapte înspăimântat și a spus: «Slavă lui Allah! Câte comori a coborât Allah! Și câte încercări au fost coborâte! Cine le va trezi pe locuitoarele odăilor — se referea la soțiile sale —, pentru ca ele să se roage? Câte femei îmbrăcate în această viață vor fi dezbrăcate în Viața de Apoi!»”⁹

6 Relatat de Abū Dāwūd în Sunan (1319).

7 Relatat de al-Tirmidhī în Jāmi‘ (3524).

8 Relatat de al-Bukhārī în Șaḥīḥ (6346) și Muslim în Șaḥīḥ (2730).

9 Relatat de al-Bukhārī în Șaḥīḥ (7069).

Profetul ﷺ a îndrumat, aşadar, către adorarea lui Allah şi ascultarea de El: prin rugăciune, prin îndreptarea către El şi prin ţinerea strânsă de El. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَمَنْ يَتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

Cel care se ţine strâns de Allah este călăuzit pe o cale dreaptă.

Fragment coranic — Coran, 3:101

Ma‘qil ibn Yasār, Allah să fie mulţumit de el, relatează că Profetul ﷺ a spus: „Adorarea în vreme de tulburare este asemenea emigrării către mine.”¹⁰

Tulburarea înseamnă aici încurcarea treburilor oamenilor, izbucnirea încercărilor, a frământărilor şi a omorurilor, precum şi răspândirea nenorocirilor.

Poate că motivul pentru care adorarea are o asemenea însemnătate în vreme de tulburare este că majoritatea oamenilor o neglijează atunci. Ei sunt preocupaţi de vorbe, de discuţii şi de implicarea în tulburări, în care vor să se așeze în frunte. De aceea Profetul ﷺ a arătat măreţia adorării în acel timp.

Ibn al-Jawzī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Când încercările se răspândesc, inimile sunt preocupate de ele. Dacă atunci un adorator se dedică adorării, aceasta arată cât de puternic îi este legată inima de Allah, Atotputernicul şi Măreţul; astfel, răsplata lui sporeşte.”¹¹

10 Relatat de Muslim în Şaḥīḥ (2948).

11 Ibn al-Jawzī, Kashf al-mushkil min ḥadīth al-Şaḥīḥayn (2/42).

3 Certitudinea promisiunii lui Allah de a-i ajuta pe credincioși și de a-i lipsi de ajutor pe necredincioși

Allah S-a angajat să-i ajute pe oamenii credinței și să-i ocrotească pe cei ai religiei Sale. El a promis aceasta în Cartea Sa. Promisiunea Lui este adevărată și Cuvântul Lui este drept. Sfârșitul va aduce ajutorul și izbânda credincioșilor, iar necredincioșii vor fi, fără îndoială, lipsiți de ajutor. Allah a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَصَرَّوْا ۖ اللَّهُ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ
أَقْدَامَكُمْ﴾

*O, voi cei care credeți! Dacă Îl ajutați pe Allah, El vă va ajuta și
vă va întări pașii.*

Coran, 47:7

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ ءَاضِلٌ ۖ أَعْمَلَهُمْ﴾

*Iar celor care nu cred, pieire să le fie! El le va face faptele să se
piardă.*

Coran, 47:8

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

Ajutorul nu vine decât de la Allah, Cel Atotputernic, Cel Înțelept.

Fragment coranic — Coran, 3:126

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

Allah îl va ajuta negreșit pe cel care Îl ajută. Allah este Puternic și Atotputernic.

Fragment coranic — Coran, 22:40

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Aceasta este promisiunea lui Allah. Allah nu-și încalcă promisiunea, însă cei mai mulți oameni nu știu.

Coran, 30:6

Despre lipsirea necredincioșilor de ajutor, despre zdrobirea puterii lor, stârpirea lor și prefacerea lor într-o pildă pentru cei care iau aminte și într-o învățătură pentru cei care se lasă povățuiți, Allah a spus:

﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾

Asupra lor să se întoarcă nenorocirea!

Fragment coranic — Coran, 9:98

Mărturiile acestui lucru în istorie sunt atât de numeroase, încât nu pot fi numărate și cuprinse toate. Allah îi acordă răgaz celui nedrept, dar nu îl lasă nepedepsit. Iar când îl apucă, îl apucă pe neașteptate.

Abū Mūsā, Allah să fie mulțumit de el, relatează că Profetul ﷺ a spus: „Allah, Atotputernicul și Mărețul, îi acordă răgaz celui nedrept. Însă când îl apucă, nu îl mai lasă să scape.” Apoi a recitat:¹²

12 Relatat de al-Bukhārī în Șaḥīḥ (4686) și Muslim în Șaḥīḥ (2583).

﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ
أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾

*Astfel este pedeapsa Stăpânului tău, când pedepsește cetățile în
vreme ce ele sunt nedrepte. Pedeapsa Lui este dureroasă și aspră.
Coran, 11:102*

4 Totul se petrece prin hotărârea și înțelepciunea lui Allah

Toate cele care se petrec au loc prin hotărârea lui Allah. Ceea ce Allah voiește se întâmplă, iar ceea ce El nu voiește nu se întâmplă. În acest univers nu are loc nicio mișcare și nicio nemișcare, nicio viață și nicio moarte, nicio coborâre și nicio înălțare decât prin voia și înțelepciunea Lui. În Nobilul Coran sunt peste patru sute de versete în care toate lucrurile sunt legate de voia lui Allah și în care se arată că întreaga cărmuire se află în Mâna Sa. Lui Îi aparține porunca, înainte și după.

Stăpânirea este a Lui, porunca este a Lui. El face ceea ce voiește și hotărăște ceea ce dorește. Nimeni nu poate schimba hotărârea Sa și nimeni nu poate respinge ceea ce El a rânduit.

﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يَمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

Ceea ce Allah le deschide oamenilor din îndurarea Sa nu poate fi oprit de nimeni; iar ceea ce El oprește nu poate fi trimis, după El, de nimeni. El este Cel Atotputernic, Cel Înțelept.

Coran, 35:2

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^{١٣}

Oare nu Lui Îi aparțin creația și porunca? Binecuvântat fie Allah, Stăpânul lumilor!

Fragment coranic — Coran, 7:54

﴿لَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾

Pentru acela dintre voi care voiește să urmeze calea dreaptă.
Coran, 81:28

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

Dar voi nu voiți decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor.
Coran, 81:29

Profetul ﷺ a spus: „Totul este prin hotărâre, chiar și neputința¹³ și priceperea¹⁴”¹⁵

Ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus: „Totul este prin hotărâre, până și așezarea mâinii tale pe obraz.”¹⁶

Ṭāwūs, Allah să aibă milă de el, a spus: „Am întâlnit oameni dintre companionii Trimisului lui Allah ﷺ care spuneau: «Totul este prin hotărâre.»”¹⁷

Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Temelia oricărui bine este să știi că ceea ce Allah voiește se întâmplă, iar ceea ce El nu voiește nu se întâmplă.”¹⁸

13 Prin „neputință” se înțelege aici părăsirea a ceea ce trebuie făcut în treburile acestei vieți și ale Vieții de Apoi, amânarea și întârzierea lor.

14 „Priceperea” este opusul neputinței: înseamnă înțelegerea și înțelegerea în treburi.

15 Relatat de Muslim în Șaḥiḥ (2655).

16 Relatat de al-Bukhārī în Khalq af’āl al-‘ibād (131).

17 Relatat de Muslim în Șaḥiḥ (2655).

18 Ibn al-Qayyim, al-Fawā’id, p.141.

Când credinciosul este încredințat de acest adevăr, întâmpină greutățile și nenorocirile care i se ivesc cu răbdare, supunere și mulțumire.

﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾

Celui care crede în Allah, El îi călăuzește inima.

Fragment coranic — Coran, 64:11

Ibn Mas'ūd, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „Sunt nenorocirile care îl lovesc pe om: el știe că sunt de la Allah, li se supune și este mulțumit.”¹⁹

Adorarea prin răbdare în fața hotărârilor lui Allah cere să-I solicităm ajutorul, să căutăm răsplata Sa, să îndurăm greutățile, să ne străduim să ne îndreptăm starea și să nu ne văicărăm ori să ne pierdem cumpătul. Ea aduce călăuzirea sufletului, liniștea inimii și dobândirea unei răsplăți bogate.

Profetul ﷺ a spus: „Celui care se străduiește să fie răbdător, Allah îi dă răbdare. Nimănui nu i s-a dat un dar mai bun și mai cuprinzător decât răbdarea.”²⁰

Credinciosul trebuie să păstreze vie conștiința faptului că tulburările, evenimentele și greutățile se petrec prin hotărârea lui Allah Preaînaltul și au loc prin înțelepciunea Sa, ca probă și încercare pentru oameni.

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ﴾

Oare ați socotit că veți intra în Paradis fără ca Allah să-i facă vădiți pe cei dintre voi care au luptat și pe cei răbdători?

Coran, 3:142

19 Relatat de Sa'īd ibn Manṣūr, după cum se găsește în al-Durr al-manthūr de al-Suyūṭī (14/515).

20 Relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ (1469) și Muslim în Ṣaḥīḥ (1053).

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
ج وَلِجَةً ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

Oare ați socotit că veți fi lăsați fără ca Allah să-i facă vădiți pe aceia dintre voi care au luptat și nu și-au luat niciun apropiat în afară de Allah, de Trimisul Său și de credincioși? Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți.

Coran, 9:16

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ﴾

Vă vom încerca negreșit până ce îi vom face vădiți pe cei dintre voi care luptă și pe cei răbdători și vom încerca veștile despre voi.

Coran, 47:31

Întreaga viață este un câmp al încercării și un loc al probei. Oamenii nu sunt, în această privință, la fel. Unii Îl adoră pe Allah la margine: dacă li se întâmplă un bine, sunt liniștiți; dacă îi lovește o încercare, se întorc pe călcâie, pierzând această viață și Viața de Apoi. Aceasta este pierderea vădită.

Alții Îl adoră pe Allah cu știință și înțelegere limpede, cu o credință înrădăcinată și o convingere corectă. Dacă îi lovește o încercare, au răbdare și aceasta este un bine pentru ei; dacă primesc o binefacere, sunt recunoscători și aceasta este un bine pentru ei. Acest lucru nu este dat nimănui în afară de credincios. Toată starea lui este bună, toate împrejurările lui sunt plăcute și bune, iar toate urmările sunt vrednice de laudă.

﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

Iar sfârșitul cel bun este al celor cu teamă de Allah.

Fragment coranic — Coran, 7:128

5 Niciun suflet nu moare înainte de împlinirea termenului său

Credinciosul știe că niciun suflet nu va muri până nu-și va împlini termenul și nu-și va primi în întregime cele rânduite pentru trai. Nimeni nu moare înaintea clipei sale și nici după ea.

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾

Fiecare comunitate are un termen. Când le vine termenul, ei nu îl pot întârzia cu nicio clipă și nici nu îl pot grăbi.

Fragment coranic — Coran, 10:49

Termenele sunt stabilite, viețile sunt măsurate, fiecare soroc este înscris și fiecare suflet are un timp hotărât. Nimic nu poate sta între om și hotărârea lui Allah. Nici palatele de nepătruns, nici turnurile înalte și întărite, nici adăposturile ascunse sub pământ nu pot opri termenul lui Allah atunci când sosește.

﴿إِنَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾

Oriunde v-ați afla, moartea vă va ajunge, chiar dacă ați fi în turnuri înalte și întărite.

Fragment coranic — Coran, 4:78

De aceea, credinciosul nu este clătinat de zvonuri și nici speriat de propagandă, datorită statorniciei și certitudinii sale puternice. Dimpotrivă, starea sa este cea mai bună. Când este înfricoșat cu vrăjmașii și înzestrarea lor, îi sporesc credința și încrederea în Allah, bizuirea și sprijinirea pe El.

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾

Acelora cărora oamenii le-au spus: „Oamenii s-au adunat împotriva voastră, temeți-vă de ei!”, credința le-a sporit și au spus: „Allah ne este de ajuns și ce minunat Ocrotitor este El!”
Coran, 3:173

﴿فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهِمْ سُوءٌ فَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾

Ei s-au întors cu un har și cu o binefacere de la Allah, fără să-i atingă vreun rău. Au urmat mulțumirea lui Allah, iar Allah este Dătătorul unui har mareț.

Coran, 3:174

Ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus: „«Allah ne este de ajuns și ce minunat Ocrotitor este El!» a spus Ibrāhīm, pacea fie asupra lui, când a fost aruncat în foc, și Muḥammad ﷺ, când li s-a zis: «Oamenii s-au adunat împotriva voastră, temeți-vă de ei!» Dar credința le-a sporit și au spus: «Allah ne este de ajuns și ce minunat Ocrotitor este El!»»²¹

21 Relatat de al-Bukhārī în Şaḥīḥ (4563).

6 A încredința chestiunea învățaților temeînici

În tulburările și crizele grave care privesc interesele comunității — siguranța ori teama ei — trebuie să ne întoarcem la învățații cu discernământ și la imamii temeînici: oamenii înțelegerii, ai deducției și ai cunoașterii limpezi a religiei lui Allah. De aceea Allah a spus:

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾

Când ajunge la ei o veste privitoare la siguranță sau teamă, o răspândesc. Dacă ar fi încredințat-o Trimisului și celor cu autoritate dintre ei, cei care o pot înțelege prin cercetare ar fi cunoscut-o.

Fragment coranic — Coran, 4:83

Abū al-‘Āliyah, Allah să aibă milă de el, a spus: „Aceștia sunt oamenii cunoașterii. Nu vezi că spune: «Dacă ar fi încredințat-o Trimisului și celor cu autoritate dintre ei, cei care o pot înțelege prin cercetare ar fi cunoscut-o»?»²²

Mujāhid ibn Jabr, Allah să aibă milă de el, a spus despre cuvintele «celor cu autoritate dintre ei»: „Cei care au înțelegere în religie și judecată.”²³

22 Relatat de al-Ṭabarī în Jāmi‘ al-bayān (7/181).

23 Relatat de al-Ṭabarī în Jāmi‘ al-bayān (7/180).

Versetul îi educă și îi îndrumă pe oameni. Când se petrec lucruri privitoare la siguranța ori teama comunității, nu trebuie să vorbească despre ele oricine și nici să fie consultat oricine. Trebuie să ne întoarcem numai la învățații temeinici, oamenii deducției, ai înțelegerii și ai cunoașterii limpezi.

Trebuie lăsată deoparte luarea învățaturii de la cei mici, aflați abia la începutul căutării cunoașterii, ori de la cei deveniți faimoși prin mijloacele moderne de comunicare fără să fie cunoscuți pentru dobândirea științei și pentru temeinicie în ea. Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Binecuvântarea se află alături de cei mari ai voștri.”²⁴

Nobilul companion ‘Abd Allāh ibn Mas‘ūd, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „Oamenii vor rămâne în bine atât timp cât cunoașterea le vine de la companionii lui Muḥammad ﷺ și de la cei mari ai lor. Când cunoașterea le vine de la cei mici ai lor, atunci pier.”²⁵

Ibn Qutaybah, Allah să aibă milă de el, a comentat cuvintele lui Ibn Mas‘ūd: „El vrea să spună că oamenii rămân în bine atât timp cât învățații lor sunt vârstnici, iar nu tineri lipsiți de experiență. Vârstnicul a lăsat în urmă pornirile tinereții, asprimea, graba și nesăbuița ei și a dobândit experiență și pricepere. Astfel, îndoiala nu îi pătrunde în cunoaștere, patima nu îl domină, lăcomia nu îl abate și Satana nu îl face să alunece așa cum îl face pe cel tânăr. Odată cu vârsta vin demnitatea, prestața și respectul inspirat. Celui tânăr i se pot ivi aceste lucruri de care vârstnicul a fost ferit. Dacă îl cuprind și el dă verdicte, piere el și îi face și pe alții să piară.”²⁶

24 Relatat de Ibn Ḥibbān în Ṣaḥīḥ (804).

25 Relatat de al-Ṭabarānī în al-Mu‘jam al-kabīr (8589).

26 Menționat de al-Baghdādī în Naṣīḥat ahl al-ḥadīth, p.30.

7 A sprijini conducătorii și a te ruga pentru ei

Printre lucrurile de care trebuie să ținem seama mai ales atunci când au loc evenimente grave se află împlinirea Sunnei în felul în care ne purtăm cu cei aflați la conducere. Prin aceasta sunt rânduite interesele oamenilor, este unit cuvântul lor, sunt asigurate drumurile lor, este susținută religia lor și este înfruntat vrăjmașul lor.

Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, relatează că Profetul ﷺ a spus: „Conducătorul este un scut: se luptă în spatele lui și prin el se caută ocrotire. Dacă poruncește teama de Allah și este drept, are o răsplată pentru aceasta; iar dacă spune altceva, povara este asupra lui.”²⁷

Al-Nawawī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Cuvintele lui ﷺ: «Conducătorul este un scut» înseamnă că este asemenea unui paravan. El îi împiedică pe vrăjmași să le facă rău musulmanilor, îi oprește pe oameni să se nedreptățească unii pe alții și ocrotește comunitatea Islamului. Oamenii se feresc de el și se tem de puterea sa. Cuvintele «se luptă în spatele lui» înseamnă că alături de el sunt înfrunțați necredincioșii, răzvrățiții, khawārij și, în general, toți cei care răspândesc stricăciunea și nedreptatea.”²⁸

Mar‘ī al-Karmī al-Ḥanbalī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Unii au spus: «Dacă nu ar exista autoritatea, învățatul nu și-ar putea răspândi cunoașterea, judecătorul nu și-ar putea pune în aplicare hotărârea, adoratorul nu și-ar putea împlini adorarea, meșteșugarul nu și-ar putea practica meșteșugul, negustorul nu și-ar putea desfășura negoțul, iar agricultorul nu și-ar putea lucra pământul. Drumurile ar fi întrerupte, granițele ar rămâne

27 Relatat de al-Bukhārī în Șaḥīḥ (2957) și Muslim în Șaḥīḥ (1841).

28 Al-Nawawī, al-Minhāj sharḥ Șaḥīḥ Muslim (12/230).

neapărate și s-ar răspândi nenorocirile și relele.»²⁹

De aceea Legea islamică a subliniat ascultarea față de conducători, sfatul sincer față de ei și supunerea în ceea ce nu înseamnă neascultare față de Allah. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى
الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾

O, voi cei care credeți! Ascultați de Allah, ascultați de Trimis și de cei cu autoritate dintre voi.

Fragment coranic — Coran, 4:59

Profetul ﷺ a spus: „Temeți-vă de Allah, Stăpânul vostru, împliniți cele cinci rugăciuni ale voastre, postiți luna voastră, dați zakāh din averile voastre și ascultați de cel care are autoritate asupra voastră: veți intra în Paradisul Stăpânului vostru.”³⁰

El ﷺ a mai spus: „Trei însușiri nu lasă niciodată loc înșelării și ranchiunei în inima unui musulman: sinceritatea faptei pentru Allah, sfatul sincer față de cei cu autoritate și ținerea de comunitate, căci chemarea lor îi cuprinde și pe cei aflați în urma lor.”³¹

Înțelesul este că inima musulmanului nu ascunde nimic împotriva acestor trei însușiri. Dimpotrivă, le iubește, le primește cu mulțumire și lucrează potrivit lor, în ascultare față de Allah, pentru a se apropia de El și a căuta mulțumirea Sa.

Ibn Taymiyyah, Allah să aibă milă de el, a spus: „Trebuie cunoscut faptul că exercitarea autorității asupra treburilor oamenilor se numără printre cele mai mari îndatoriri ale religiei. Mai mult, nici religia, nici viața lumească nu pot dăinui fără ea. Interesele fiilor lui Adam nu se împlinesc decât prin adunarea lor laolaltă, fiindcă au nevoie unii de alții. Iar când se adună, au nevoie de un conducător. [...] Allah Preaînaltul a poruncit

29 Marʿī al-Karmī, al-Masarra wa-l-biṣāra, p.66.

30 Relatat de al-Tirmidhī în Jāmiʿ (616).

31 Relatat de Aḥmad în Musnad (21590).

îndemnarea la bine și oprirea răului, iar aceasta nu se împlinește decât prin putere și autoritate. La fel este cu celelalte îndatoriri pe care le-a impus: lupta, dreptatea, organizarea pelerinajului, a rugăciunilor de vineri și a sărbătorilor, ajutarea celui nedreptățit și aplicarea pedepselor legale. Acestea nu se împlinesc decât prin putere și autoritate. [...] Este, așadar, obligatoriu ca autoritatea să fie asumată ca datorie religioasă și ca mijloc de apropiere de Allah. A te apropia de El în această privință, ascultând de El și de Trimisul Său, se numără printre cele mai bune fapte de apropiere.”³²

Tamīm al-Dārī, Allah să fie mulțumit de el, relatează că Profetul ﷺ a spus: „Religia este sinceritate și sfat bun.” Am întrebat: „Față de cine?” El a răspuns: „Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de oamenii de rând dintre ei.”³³

Din sinceritatea față de conducători face parte a ne ruga pentru îndreptarea și sănătatea lor, pentru călăuzirea lor către ceea ce este drept, pentru judecată bună și pentru tot ceea ce le este de folos robilor. Ne rugăm ca ei să fie o îndurare pentru supușii lor și ca Allah să-i îndrepte pe ei și, prin ei, pe ceilalți. Aceasta a adus Sunna, aceasta a fost calea înaintașilor comunității și prin aceasta se răspândește binele. Imamul al-Fuḍayl ibn ‘Iyāḍ, Allah să aibă milă de el, a spus chiar: „Dacă aș avea o rugă împlinită negreșit, nu aș folosi-o decât pentru conducător.”³⁴

Îndreptarea conducătorului îi folosește lui și supușilor săi. În schimb, unii oameni se împotrivesc acestor principii: îi întărită pe ceilalți împotriva celui care îi conduce, își retrag, poate, ascultarea, îi îndeamnă pe oameni să nu mai asculte și să nu se mai supună și fac rugă împotriva conducătorului lor. Toate acestea sunt contrare textelor și practicii înaintașilor evlavioși. Din asemenea fapte se nasc un rău imens și o stricăciune mare.

32 Ibn Taymiyyah, Majmū‘ al-fatāwā (28/390–391).

33 Relatat de Muslim în Șaḥīḥ (55).

34 Relatat de Abū Nu‘aym în Ḥilyat al-awliyā’ (8/91).

8 A te feri de zvonuri

Zvonurile sunt un flagel primejdios și o armă ucigătoare, distrugătoare. Ele le provoacă musulmanilor pagube mari, în religie și în viața lumească.

Cele mai dăunătoare zvonuri sunt cele care urmăresc să submineze siguranța musulmanilor în țările lor, să le zdruncine convingerile și religia, să le slăbească legătura cu Stăpânul lor, legătura credinței și frăția religioasă și să semene dezbinare între ei. Dacă acesta este scopul zvonurilor, cât de mare le este paguba și cât de gravă primejdia pentru oameni, mai ales dacă sunt primite și răspândite printre ei!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا
تَقُولُوا لِمَنْ أَتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۖ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ
قَبْلُ ۖ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُم فَتَبَيَّنُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا﴾

O, voi cei care credeți! Când porniți pe calea lui Allah, cercetați cu grijă și nu-i spuneți celui care vă adresează salutul: „Nu ești credincios!”, căutând bunurile trecătoare ale vieții lumești. La Allah sunt prăzi multe. Așa erați și voi mai înainte, apoi Allah și-a revărsat harul asupra voastră. Cercetați, așadar, cu grijă! Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți.

Coran, 4:94

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن
تَصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾

O, voi cei care credeți! Dacă un nelegiuit vă aduce o veste, cercetați cu grijă, ca nu cumva, din neștiință, să faceți rău unor oameni și apoi să regretați ceea ce ați făcut.

Coran, 49:6

Allah a poruncit cercetarea și verificarea și a avertizat împotriva preluării știrilor și primirii zvonurilor fără verificare, fără răgaz și fără examinarea adevărului, temeiniciei și corectitudinii lor.

Profetul ﷺ a spus: „Îi este de ajuns omului, ca minciună, să povestească tot ce aude.”³⁵

El ﷺ a mai spus: „Ce rea călăuză pentru om sunt vorbele: «Se zice că...»!”³⁶

Și a spus ﷺ: „Allah dezaprobă pentru voi trei lucruri: vorbăria fără folos, risipirea averii și întrebările excesive.”³⁷

Trebuie știut că în spatele zvonurilor care urmăresc să lovească în credința și siguranța musulmanilor se află vrăjmași ai religiei: necredincioși făcători de rele, ipocriți care seamănă panică și alții dintre oamenii noștri, care ne vorbesc limba, dar stăruie în rătăcire și sunt departe de adevăr și de călăuzire.

﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾

Cei care au nedreptățit vor ști către ce întoarcere se vor întoarce.

Fragment coranic — Coran, 26:227

De aceea trebuie subliniată cercetarea atentă a știrilor, bazarea pe canalele oficiale recunoscute, evitarea răspândirii zvonurilor și a înregistrărilor cu sursă necunoscută, urmarea și respectarea instrucțiunilor autorităților însărcinate cu siguranța și evitarea publicării oricărui conținut răuvoitor care stârnește rău și nu aduce bine.

Califul bine călăuzit ‘Ali ibn Abī Ṭālib, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „Nu fiți pripiți, răspânditori ai răului³⁸ și divulgători ai tainelor³⁹! Înaintea voastră se află o încercare dureroasă⁴⁰, care încruntă fețele⁴¹, și lucruri îndelungate, uriașe⁴² și apăsătoare⁴³.”⁴⁴

35 Relatat de Muslim în Șaḥiḥ, înaintea hadithului nr.5.

36 Relatat de Abū Dāwūd în Sunan (4972).

37 Relatat de al-Bukhārī în Șaḥiḥ (1477) și Muslim în Șaḥiḥ (1715).

38 În arabă, madhāyī‘ este pluralul lui midhyā‘. Aici se referă la răspândirea și difuzarea răului.

39 În arabă, budhur este pluralul lui badhīr: cel care nu poate păstra o taină.

40 Termenul mubarrīḥ arată asprimea, greutatea și chinul puternic.

41 Termenul mukliḥ vine de la kulūḥ, încruntare: oamenii se încruntă din pricina asprimii încercării.

42 Mutamāḥilah înseamnă îndelungate și uriașe.

În această relatare, el a avertizat împotriva a trei lucruri în care cad mulți oameni în timpul tulburărilor. Ele le aprind și duc la sporirea și agravarea lor:

Primul: avântul nesăbuit, imprudența și graba, fără a cugeta la urmările lucrurilor.

Al doilea: răspândirea vorbelor fără verificare și chibzuință și graba de a transmite lucrurile imediat ce sunt auzite, înainte de a le cerceta adevărul.

Al treilea: aprinderea focului tulburării și semănarea semințelor răului prin bârfe, învrăjbirea oamenilor și răspândirea lucrurilor care provoacă dezbinare, înfruntări și dușmănie între musulmani.

Ibn Mas'ūd, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „Vor veni lucruri neplăcute și situații neclare. Păstrează-ți, așadar, cumpătul! Să fii un următor în bine este mai bine decât să fii un fruntaș în rău.”⁴⁵

43 Rudaḥ este pluralul lui radāḥ, cămila încărcată cu poveri grele. Aici se referă la încercări apăsătoare și aspre.

44 Relatat de al-Bukhārī în al-Adab al-mufrad (327).

45 Relatat de Ibn Abī Shaybah în Muṣannaf (37188).

Efortul tuturor pentru păstrarea siguranței țării

Dobândirea siguranței este dorința oricărui om cu judecată. Pentru a o obține se organizează conferințe, se scriu cărți, se țin lecții și prelegeri, iar conducătorii și oamenii de judecată se străduiesc să găsească mijloace de a le aduce oamenilor siguranță și de a o înfăptui. Ea este un scop nobil și o țintă dorită către care tind toți.

Siguranța înseamnă statornicie în inimă, pace în suflet, liniște în cuget și îndepărtarea fricii și a neliniștii. Prin ea, omul este în siguranță în privința averii, onoarei, minții, vieții și bunurilor sale.

Ea este un dar de la Allah. El este Cel Care îi dă siguranță celui înspăimântat și îi dă adăpost celui care îl caută.

﴿نَعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنَعْمَ النَّصِيرُ﴾

Ce minunat Ocrotitor și ce minunat Ajutător!

Fragment coranic — Coran, 8:40

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَفُّ النَّاسُ مِنْ

حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾

Oare nu văd ei că am făcut un loc sacru sigur, în vreme ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Oare în deșertăciune cred ei și binefacerea lui Allah o tăgăduiesc?

Coran, 29:67

﴿أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Oare nu le-am statornicit un loc sacru sigur, către care sunt aduse roade de tot felul, ca hrană de la Noi? Însă cei mai mulți dintre ei nu știu.

Fragment coranic — Coran, 28:57

Așadar, siguranța se dobândește prin împuternicirea, înlesnirea și netezirea căii de către Allah.

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾

Și când Ibrāhīm a spus: „Stăpâne al meu, fă această cetate sigură!”

Fragment coranic — Coran, 14:35

Allah i-a răspuns și a făcut-o un loc sacru sigur. Amintindu-le robilor binefacerea Sa, El a spus:

﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾

Să-L adore, așadar, pe Stăpânul acestei Case,

Coran, 106:3

﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ﴾

Care i-a hrănit împotriva foamei și le-a dat siguranță împotriva fricii.

Coran, 106:4

Printre cele care arată importanța siguranței și înalta sa însemnătate se află cuvintele Trimisului lui Allah ﷺ: „Cel dintre voi care se trezește în siguranță în locul său, sănătos în trup și având hrana zilei sale, este ca și cum i-ar fi fost adunată întreaga

lume.”⁴⁶

Siguranța este un rod măreț care nu se dobândește decât prin mijloacele legiuite pe care Allah le-a arătat în Cartea Sa și pe care Trimisul Său ﷺ le-a lămurit în Sunna sa. Printre cele mai importante se află înfăptuirea credinței în suflete. Credința este temelia siguranței, iar siguranța nu există decât prin ea. Cu cât partea robului din credință este mai mare, cu atât partea lui din siguranță este mai mare. Allah a spus:

﴿فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

Cei care cred și se îndreaptă nu vor avea a se teme și nu vor fi mâhniți.

Fragment coranic — Coran, 6:48

Cel care dobândește siguranța deplină dobândește liniștea, pacea, încrederea în Allah, statornicia, mulțumirea, fericirea, călăuzirea și izbânda veșnică. Allah a spus:

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾

Cei care cred și nu-și amestecă credința cu nedreptate, aceia au siguranță și ei sunt călăuziți.

Coran, 6:82

Cel care crede și nu-și amestecă credința cu asocierea de parteneri lui Allah are drept răsplată și rod al credinței sale siguranța și călăuzirea deplină în această viață și în Viața de Apoi.

După cum siguranța este însoțitoarea credinței în texte, la fel, a fi ferit de rău este legat de Islam. Profetul ﷺ a spus: „Musulmanul este cel de limba și mâna căruia musulmanii sunt feriți, iar credinciosul este cel în care oamenii au încredere în privința vieții

46 Relatat de al-Tirmidhî în Jāmi‘ (2346).

și averilor lor.”⁴⁷

Când vedea luna nouă, el ﷺ spunea: „O, Allah, fă să ne răsară cu binecuvântare și credință, cu ocrotire și Islam! Stăpânul meu și Stăpânul tău este Allah.”⁴⁸

Cel care dorește să dobândească siguranță și ocrotire în viața și în țara sa trebuie să înfăptuiască Islamul și credința în sine însuși. Aceasta este calea folositoare și roditoare, mijlocul de salvare prin care se dobândesc fericirea și izbânda.

Păstrarea siguranței în țară este răspunderea tuturor. Fiecare locuitor trebuie să simtă că păstrarea siguranței este și răspunderea lui și să se străduiască să o păstreze și să o înfăptuiască prin mijloacele legiuite care duc la aceasta. În fruntea lor se află ținerea de Islam și de credință în propria persoană, în viață și în purtare.

47 Relatat de al-Tirmidhi în Jāmi‘ (2627).

48 Relatat de al-Tirmidhi în Jāmi‘ (3451).

10 A cere ajutor prin rugă

Chemarea lui Allah în rugă are o însemnătate măreață și un loc înalt în Islam. Ea este una dintre cele mai nobile și mai mari forme de adorare, temelia și sufletul slujirii. De aceea numeroase texte din Cartea lui Allah și din Sunna Trimisului Său ﷺ îi arată meritul și îi subliniază însemnătatea. Allah a spus:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾^ج

Stăpânul vostru a spus: „Chemați-Mă și vă voi răspunde! Cei care, din trufie, refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.”
Coran, 40:60

În nenorociri și greutăți, credinciosul simte în inima sa o îndreptare puternică spre Allah, smerenie înaintea Lui și supunere față de El. Îl vezi îndreptându-se către Allah prin rugă, cea mai puternică armă împotriva vrăjmașului. Ea folosește atât împotriva a ceea ce s-a abătut, cât și a ceea ce încă nu s-a abătut. Ea respinge nenorocirile și greutățile, le îndepărtează și li se împotrivesc. Prin ea se dobândesc îndestulare, ajutor și întărire. Cel care o folosește nu este dezamăgit, iar cel care stăruie în ea nu este părăsit, cu voia lui Allah.

De aceea i s-a legiuیت credinciosului să facă din rugă, în fiecare noapte, un mijloc prin care cere ajutor împotriva vrăjmașilor săi. Profetul ﷺ a spus: „Celui care recită într-o noapte ultimele două versete din sura al-Baqarah, acestea îi sunt de ajuns.”⁴⁹ Adică îi sunt de ajuns împotriva oricărui rău și oricărei nenorociri.

49 Relatat de al-Bukhārī în Şaḥīḥ (5009) și Muslim în Şaḥīḥ (808).

La sfârșitul acestor două versete se află:

﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾

Tu ești Ocrotitorul nostru.

Fragment coranic — Coran, 2:286

Adică: Tu ești Ocrotitorul credincioșilor, ajutându-i, sprijinindu-i, păzindu-i și întărindu-i.

﴿فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

Ajută-ne, așadar, împotriva neamului necredincios!

Fragment coranic — Coran, 2:286

Cel care citește viețile profeților și relatările despre cei drepti vede cum au cerut ajutor prin rugă, în greutate și strâmtorări, împotriva potrivnicilor și vrăjmașilor. Atunci vine ajutorul de la Stăpânul lumilor, se dobândește înălțarea, se înfăptuiește siguranța și dispare frica. Printre aceste pilde se numără următoarele.

Allah a amintit în povestea lui Nūḥ, pacea fie asupra lui, cererea acestuia de ajutor prin rugă:

﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ﴾

El L-a chemat pe Stăpânul său: „Sunt biruit! Ajută-mă!”

Coran, 54:10

Allah i-a răspuns rugii:

﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ﴾

Atunci am deschis porțile cerului cu apă care se revărsa.

Coran, 54:11

În povestea lui Mūsā, cel căruia Allah i-a vorbit, și a fratelui său Hārūn, pacea fie asupra amândurora, ei au cerut ajutor prin rugă împotriva vrăjmașilor lor:

﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِنَا وَاَشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِنَا فَلَا
يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ﴾

*Stăpâne al nostru, nimicește-le averile și împietrește-le inimile,
ca să nu creadă până ce nu vor vedea pedeapsa dureroasă!*

Fragment coranic — Coran, 10:88

Allah a spus:

﴿قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ﴾

Ruga voastră a fost primită.

Fragment coranic — Coran, 10:89

Allah a amintit și povestea micului grup de credincioși dintre fiii lui Isrāʾīl care și-au întâlnit vrăjmașii, mai numeroși în arme și înzestrare. Ei au alergat la ruga către Stăpânul lumilor:

﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُوا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا
صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ﴾

*Când s-au înfățișat înaintea lui Jālūt și a oștirilor sale, au spus:
„Stăpâne al nostru, revarsă asupra noastră răbdare, întărește-ne
pașii și ajută-ne împotriva neamului necredincios!”*

Coran, 2:250

Răspunsul lui Allah la ruga lor a fost:

﴿فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾

I-au înfrânt cu îngăduința lui Allah, iar Dāwūd l-a ucis pe Jālūt.

Fragment coranic — Coran, 2:251

Allah a mai spus:

﴿وَكَايَ مَنِ نَبَى قَتَلَ مَعَهُ رِيشُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾

Câți profeți au luptat, alături de care se aflau numeroși oameni evlavioși! Ei nu și-au pierdut curajul din pricina a ceea ce i-a lovit pe calea lui Allah, nu au slăbit și nu au cedat. Allah îi iubește pe cei răbdători.

Coran, 3:146

﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

Cuvintele lor nu au fost decât: „Stăpâne al nostru, iartă-ne păcatele și depășirea măsurii în treburile noastre, întărește-ne pașii și ajută-ne împotriva neamului necredincios!”

Coran, 3:147

Răspunsul a fost:

﴿فَاتَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾

Allah le-a dat răsplata acestei vieți și frumoasa răsplată a Vieții de Apoi. Allah îi iubește pe cei care fac bine.

Coran, 3:148

Răsplata acestei vieți înseamnă aici că i-a făcut să biruiască asupra vrăjmașilor lor. Printre aceste pilde se află și ziua de la Badr, când Trimisul lui Allah ﷺ L-a chemat pe Stăpânul său. ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, a relatat: „Profetul lui Allah ﷺ s-a întors către qiblah, apoi și-a întins mâinile și a început să-L cheme stăruitor pe Stăpânul său: «O, Allah, împlinește-mi ceea ce mi-ai promis! O, Allah, dă-mi ceea ce mi-ai promis! O, Allah, dacă acest grup de oameni ai Islamului piere, nu vei mai fi adorat pe pământ!» A continuat să-L cheme pe Stăpânul său, cu mâinile întinse și îndreptat spre qiblah, până când mantia i-a căzut de pe umeri. Abū Bakr, Allah să fie mulțumit de el, a venit, i-a luat mantia și i-a pus-o pe umeri, apoi l-a cuprins din spate și i-a spus: «O, Profet al lui Allah, îți este de ajuns cât L-ai rugat stăruitor pe Stăpânul tău! El îți va împlini ceea ce ți-a promis.» Atunci Allah a coborât:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ﴾

Când Îi cereați ajutor Stăpânului vostru, El v-a răspuns: „Vă voi sprijini cu o mie de îngeri, venind unii în urma altora.”

Coran, 8:9

Și Allah l-a sprijinit cu îngeri.”⁵⁰

Printre rugile Profetului nostru ﷺ pentru ajutor se număra: „O, Allah, Cel Care ai coborât Cartea, Cel grabnic la socoteală, înfrânge oștirile aliate! O, Allah, înfrânge-le și zdruncină-le!”⁵¹

În această privință se află și cuvintele pe care le spunea ﷺ atunci când întâlnea un neam potrivnic: „O, Allah, Tu ești sprijinul și Ajutătorul meu! Prin Tine mă mișc, prin Tine atac și prin Tine lupt.”⁵²

Iar când se temea de un vrăjmaș, spunea ﷺ: „O, Allah, Te așezăm înaintea lor și la Tine căutăm adăpost de răutățile lor!”⁵³

O, Allah, păstrează asupra noastră binefacerea siguranței! Fă această țară a noastră și toate țărilor musulmanilor sigure și liniștite! O, Allah, pe cel care voiește rău țărilor noastre și țărilor musulmanilor, fă-l să fie preocupat de sine, întoarce-i uneltirea asupra lui și fă ca planul său să-i aducă propria pieire! Tu auzi ruga și Tu ești Cel în Care se cuvine nădăjduit. Tu ne ești de ajuns și ce minunat Ocrotitor ești!

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor. Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace Profetului nostru Muḥammad, familiei sale și companionilor săi.

50 Relatat de Muslim în Șaḥīḥ (1763).

51 Relatat de al-Bukhārī în Șaḥīḥ (4115) și Muslim în Șaḥīḥ (1742).

52 Relatat de Abū Dāwūd în Sunan (2632).

53 Relatat de Abū Dāwūd în Sunan (1537).

Indice

Allah	1–25, 27–39
credință	2, 18, 32–33
încercare	1, 16–18, 29
răbdare	16, 18, 36
rugăciune	9–10
siguranță	5–6, 9, 21, 30–33
zvonuri	20, 27

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Zece îndrumări pentru vremuri de încercare

Zece îndrumări întemeiate pe Coran și Sunna pentru
păstrarea credinței, a cumpătului și a răbdării în vremuri
grele: buna părere despre Allah, rugăciunea, încrederea,
cercetarea știrilor și grija pentru siguranța comunității.

Autor: ‘Abd al-Razzāq al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro